

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/6/2020
Identifikačné číslo spisu: 2516010286
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2516010286.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného O. G. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. februára 2020 v Bratislave, o dovolaní obvineného O. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 17. mája 2018, sp. zn. 5To/22/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. G. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.
Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „okresný súd“) z 29. novembra 2017, sp. zn. 16T/126/2016, bol obvinený O. G. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase od 20:30 hodiny do 22:15 hodiny dňa 25. mája 2016 v Piešťanoch na Obchodnej ulici si otvoril riadne uzatvorenú, neuzamknutú, hasprou zabezpečenú cca 170 cm vysokú železnú bránu, následne neoprávnené vnikol na dvor rodinného domu číslo XX, prešiel až k ľavému dvojkrídlavému oknu rodinného domu, ktoré rozbil kusom prineseného kameňa, vstúpil do domu, v ktorom z kávovej šálky nachádzajúcej sa v strednom regáli vrchnej časti kuchynskej linky odcudzil dámsky zlatý prsteň zo 14 karátového zlata o váhe približne 10 až 13 gramov a zo spálne odcudzil DVD prehrávač zn. Panasonic, čím spôsobil poškodenie H. F. odcudzením prsteňa škodu vo výške najmenej 300 eur a poškodenému K. F. odcudzením DVD prehrávača zn. Panasonic škodu vo výške 50 eur a poškodením sklenenej výplne okien škodu vo výške 102,16 eur,

a svojho konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 9. mája 2008, sp. zn. 3T/10/2008, právoplatným a vykonateľným 9. mája 2008, bol odsúdený za zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, ktorý trest medziasom vykonal.

Za to mu prvostupňový súd uložil podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 5, ods. 7, § 42 ods. 1, § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona prvostupňový súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany z 29. mája 2017, sp. zn. 8T/20/2016, právoplatný a vykonateľný 19. októbra 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku prvostupňový súd obvineného zaviazal nahradiť poškodeným:

- K. F., nar. X. S. XXXX, trvalé bydlisko S. č. XX, J., škodu vo výške 152,16 eur a

- H. F., rod. Z., nar. X. X. XXXX, trvalé bydlisko S. č. XX, J., škodu vo výške 300 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodenú H. F.Ú. so zvyškom svojho nároku na náhradu škodu odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Trnave rozhodujúc o odvolaní obvineného O. G. proti uvedenému rozsudku prvostupňového súdu uznesením zo 17. mája 2018, sp. zn. 5To/22/2018, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného O. G. ako nedôvodné zamietol.

II.

Dovolanie

a vyjadrenie k nemu

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal obvinený O. G. dovolanie najskôr vlastnými písomnými podaniami z 21. mája 2018 a z 27. mája 2018 a následne aj prostredníctvom obhajcu JUDr. Adriána Dávideka písomným podaním zo 7. septembra 2019 a nedatovaným písomným podaním, doručeným prvostupňovému súdu 18. novembra 2019, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g), písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

Vo vlastnom písomne podanom dovolaní z 27. mája 2018 obvinený uviedol, že v rozsudku prvostupňového súdu je nesprávne ustálený trestný čin krádeže, nakoľko k žiadnej krádeži prsteňa nedošlo, pričom k tomu nie sú ani žiadne usvedčujúce dôkazy, teda krádež nebola žiadnym relevantným spôsobom preukázaná. Z tohto dôvodu považuje obvinený rozsudok prvostupňového súdu za právne chybný vo výroku o vine a preto má podľa neho Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnúť tak, že zruší výrok o vine v časti týkajúcej sa krádeže prsteňa a ustáli predmetnú vec v rovine priestupku, nanajvýš prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona. Obvinený zároveň požiadal dovolací súd, aby na neverejnom zasadnutí vrátil vec súdu prvého stupňa s poukazom na chybné ustálenie viny a aby dovolací súd prvostupňovému súdu prikázal vec riadne napraviť a ďalším zákonným postupom rozhodnúť o jeho väzbe, ktorá je po zrušení výroku o vine i výroku o treste irelevantná a v plnom rozsahu stráca dôvodnosť.

Vo vlastnom písomne podanom dovolaní z 21. mája 2018, ako aj v dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu uviedol obvinený totožné skutočnosti, konkrétne že má za to, že naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je dané nesprávnym právnym posúdením zisteného

skutku podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, pričom jeho priznanie mal súd vyhodnotiť rovnako ako vyhlásenie o vine a priznať mu poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona, čo mohlo viesť k mimoriadnemu zníženiu trestu.

Obvinený už v prípravnom konaní uviedol, že je pravdou, že sa vlámal do domu poškodeného, kde odcudzil DVD prehrávač a potraviny (mäso z chladničky), avšak nie je pravdou, že z domu poškodeného odcudzil akýkoľvek prsteň, a už vôbec nie prsteň zo 14 - karátového zlata. Naopak, poškodený K. F. nevedel ani počas prípravného konania, ani počas hlavného pojednávania ustáliť, aký prsteň by mu mal byť odcudzený, keďže raz uviedol, že malo ísť o 42 gramový prsteň, ktorý mal byť uzamknutý a následne uvádzal, že ide o 10 - 13 gramový prsteň na bežné nosenie. V čase spáchania skutku mala byť manželka poškodeného na návšteve u rodiny, teda poškodený nevedel, že by mal byť tento menší prsteň odcudzený, keďže tento prsteň jeho manželka bežne nosila a poškodený si myslel, že ho má so sebou. Aký prsteň mal byť odcudzený sa poškodený dozvedel až po príchode svojej manželky. Uvedenú skutočnosť však poškodený podľa obvineného vo svojom následnom výsluchu na polícii už neuviedol. Prvostupňový súd pristúpil ku konfrontácii medzi poškodeným a obvineným, aby odstránil rozpory v ich výpovediach vo vzťahu k odcudzenému prsteňu a miestu, kde sa mal nachádzať DVD prehrávač, pričom rozpory sa odstrániť nepodarilo. Z vykonaného dokazovania teda podľa obvineného nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, či ním bol skutočne nejaký prsteň poškodenému odcudzený.

Navyše, obvinený nepoužil pri vlámaní žiadne rukavice či iné ochranné pomôcky, poranil sa, krvácal, a na mieste činu zanechal viaceré biologické a daktyloskopické stopy. Na mieste, kde sa mal prsteň nachádzať (v šálke) však neboli zaistené žiadne stopy, ktoré by potvrdzovali, že sa tam predmetný prsteň nachádzal a ani že by zo šálky mohol niečo vybrať. V prípade, ak by sa prsteň v šálke nachádzal, podľa obvineného by na nej alebo v jej okolí musel zanechať daktyloskopické alebo biologické stopy. Z tohto dôvodu podľa obvineného nie je možné vylúčiť, že na mieste činu po dokonaní skutku mohla byť prítomná iná osoba, ktorá mohla predmetný prsteň odcudziť.

Obvinený je toho názoru, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci a na základe takto nesprávne zisteného skutkového stavu nesprávne právne kvalifikoval jeho konanie. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí riadne nevysporiadal s napadnutými výrokmí rozsudku súdu prvého stupňa a ani s postupom konania, ktoré mu predchádzalo a skutok rovnako ako prvostupňový súd nesprávne právne posúdil.

Podľa názoru obvineného z doposiaľ vykonaného dokazovania bolo preukázané, že sa dopustil protiprávneho konania, ktoré napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, a nie zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 25. mája 2018 (správne malo zrejme byť 17. mája 2018, pozn.), sp. zn. 5To/22/2018, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku v neprospech obvineného, aby zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave z 25. mája 2018, sp. zn. 5To/22/2018, ako aj rozsudok Okresného súdu Piešťany z 29. novembra 2017, sp. zn. 16T/126/2016, a ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Piešťany prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor sa k dovolaniu obvineného do dňa konania neverejného zasadnutia nevyjadril.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 24. januára 2020.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Úvodom je potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Hoci obvinený tento dovolací dôvod v podanom dovolaní uviedol, do jeho rámca nespadá žiadna z ním uvádzaných dovolacích námietok. Z tohto dôvodu najvyššiemu súdu neostávalo iné, než konštatovať, že predmetný dovolací dôvod nie je naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Rovnako ako v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku aj pri tomto dovolacom dôvode platí, že obvinený ho síce vo svojom dovolaní uviedol, avšak nespadá pod ňu žiadna z ním uplatnených dovolacích námietok. Ani tento dovolací dôvod tak v predmetnej veci nie je naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, to znamená nie je prípustné právne účinne namietkať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014 - II.).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu v predmetnej veci, nepriznanie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a § 36 písm. n) Trestného zákona prvostupňovým ani odvolacím súdom a nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku.

Vo vzťahu k obvineným namietanému nepriznaniu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a § 36 písm. n) Trestného zákona konajúcimi súdmi najvyšší súd dáva do pozornosti, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku môže byť naplnený len vtedy, ak je napadnuté rozhodnutie založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Opačný prípad, t. j. nepoužitie niektorého hmotnoprávneho ustanovenia, nemôže tento dovolací dôvod naplňať. Znamená to, že ani obvineným namietané nepoužitie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a § 36 písm. n) Trestného zákona konajúcimi súdmi predmetný dovolací dôvod nenaplnia.

K obvineným namietanej právnej kvalifikácii skutku dovolací súd v prvom rade dáva do pozornosti svoj rozsudok z 22. januára 2008, sp. zn. 2 Tdo 46/2007, uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2008, v zmysle ktorého „Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.“

Z citovaného rozhodnutia je zjavné, že predmetom posudzovania dovolacieho súdu v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku môže byť len právna kvalifikácia skutku, ktorý je uvedený v skutkovej vete dovolaním napadnutého rozhodnutia. Vychádzajúc z uvedeného je potom potrebné konštatovať, že skutok tak, ako je popísaný v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu (s ktorej znením sa stotožnil aj odvolací súd, keď odvolanie obvineného proti tomuto rozsudku zamietol), je správne právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, keďže obvinený si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil (odcudzil poškodenému dámsky zlatý prsteň a DVD prehrávač) a spôsobil tak malú škodu (odcudzením prsteňa škodu vo výške najmenej 300,- eur, odcudzením DVD prehrávača škodu vo výške 50,- eur a poškodením sklenenej výplne okien škodu vo výške 102,16 eur), čím spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním (obvinený otvoril riadne uzatvorenú, neuzamknutú, hasprou zabezpečenú cca. 170 cm vysokú železnú bránu a následne neoprávnene vnikol na dvor rodinného domu č. XX) a neoprávnene vnikol do obydľia iného (kusom prineseného kameňa rozbil ľavé dvojkrídlové okno rodinného domu a následne vstúpil do domu).

Napokon, vo vzťahu k dovolacím námietkam obvineného, týkajúcim sa nedostatočného zistenia skutkového stavu a nesprávneho hodnotenia dôkazov, dovolací súd uvádza, že tieto sú námietkami skutkovými, t. j. vzťahujú sa k správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktorý však dovolací súd pri dovolaní podanom obvineným nemôže v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku skúmať ani meniť. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je skutkový prieskum dovolacím súdom vylúčený, vzhľadom na zákaz skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, veta za bodkočiarkou]. Skutkový prieskum by bol v dovolacom konaní možný len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

S poukazom na uvedené najvyšší súd uzatvára, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku v predmetnej veci naplnený nebol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. g), písm. h),

písm. i) Trestného poriadku a z tohto dôvodu dovolanie obvineného O. G. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.